

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

સર્વપાં વિદિતં સમ્યક્ કીદૃશં ચિત્તચાપલમ્ ।

વિહરેત્ કુશલેચ્છુસ્તન્નિરપાયાસુ ભૂમિષુ ॥

* ચિત્ત દેવું ચંચળ છે એ બધાને વિદિત છે. માટે કુશલની કામનાવાળાએ વિદ્વ વગરનાં (કુશલબાધક ન થાય તેવાં) સ્થાનોમાં વિહરવાનું લક્ષમાં રાખવું ઘટે.

* All know well how fickle the mind is, so a person desirous of his good, should move in such places as are free from evil.

પુસ્તક : ૯૪

卐

અંક : ૭-૮

વૈશાખ-જેઠ

卐

મે-જુન-૯૭

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૩

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૩

અ નુ ક મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી જિનેશ્વર પરમાત્મા સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ	—	૪૬
(૨)	ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ જૈનોલોજીની ભારતની ઓફિસનો શુભારંભ		૫૦
(૩)	પ. પૂ. આગમ પ્રસન્ન-તારકગુરુદેવશ્રી જંખૂવિજયજી મ. સાહેબના ખ્યાખ્યાનો	—	૫૨
(૪)	નવકાર મહામંત્રને મહિમા	પ્રો. કે. ડી. પરમાર (જંખુસર)	૫૬
(૫)	અમો જૈનો એવું જરા પણ ઇચ્છતા....	મુનિશ્રી જંખૂવિજયજી મ. સા.	૫૯
(૬)	શ્રી કૃષ્ણનગર તથા દાદાસાહેબ ખાતે ઉજવાયેલ અંજનશલાકા મહોત્સવ	—	૬૧
(૭)	બગતા રે' જો ?	પૂ આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજય મહિમાપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ	૬૪

આ સભાના નવા પેદ્રન સભ્યશ્રીઓ

શ્રી જગદીશકુમાર ભૂપતરાય શાહ-ભાવનગર
શ્રી વિનોદકુમાર જગજીવનદાસ દોશી-વડોદરા

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ

શ્રી જયેન્દ્રકુમાર હરિલાલ શાહ - ભાવનગર
શ્રી હર્ષદરાય કાંતિલાલ શાહ - ભાવનગર
શ્રી હસમુખરાય રતિલાલ વોરા - મુંબઈ

શો કાં જ લિ

સ્વ. મધુકાંતાબેન રમણિકલાલ શાહ [ઉંમર વર્ષ ૮૦] ગત તા ૬-૬-૯૭ સોમવારના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતાં. તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિકવૃત્તિવાળા, સ્વભાવે મીલન સાર અને સરળ વ્યક્તિત્વ ધરાવતા હતા. તેમના દુઃખદ અવસાનથી તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. સાથે સાથે તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

શ્રી જિનેશ્વર પરમાત્મા સન્મુખ બોલવાની

સ્તુતિ

પ્રભુજી માંગુ તારી પાસ, મારી પુરી કરજો આશ,
માંગી માંગી માંગુ છું દાદા એટલું,

મને આવતો ભવ એવો આપજો
દાદા આવતો ભવ એવો આપજો...૧

જન્મ મહાવિદેહમાં હોય, વળી તીર્થ કર કુળ હોય
પારણામાં નવકાર સંજળાય રે... મને આવતો ભવ...૨

વધ્ આઠનું જ હોય, પ્રભુ સમોસર્યા હોય
ઉમંગે વ્યાખ્યાન જવાય રે... મને આવતો ભવ...૩

સુષુતાં વૈરાગ્ય જ થાય, વળી અનુસા મળી જાય
કોઈ આવે નહી અંતરાય રે... મને આવતો ભવ...૪

પ્રભુ હાથે દીક્ષા થાય, હજારો સાથે લેવાય
અને ચૌદ પૂરવ લણાય રે... મને આવતો ભવ...૫

જિન કલ્પી પાણું હોય, ઉગ્ર અભિગ્રહ હોય
માસ માસક્ષમણુ કરાય રે... મને આવતો ભવ...૬

ક્ષપક શ્રેણીએ ચડાય, ઘાતી કર્મ ખપાય
કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન થઈ જાય રે... મને આવતો ભવ...૭

માનવ જન્મ મળી જાય, એવી કરણી કરાય
અને મુક્તિપુરીમાં જવાય રે... મને આવતો ભવ...૮

ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીની ભારતની ઓફિસનો શુભારંભ

પ્રિટનના હાઇકમિશ્નર ડૉ. એમ. સિંઘવીનું માર્મિક ઉદ્બોધન

ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીની ભારતની ઓફિસના શુભ-આરંભના સમારોહમાં પ્રિટનના ભારતીય હાઇકમિશ્નર ડૉ. એમ. એમ સિંઘવીને આમંત્રણ આપીને શ્રી રતિભાઈ ચંદ્રચંદ્રે.

જાણીતા ન્યાયવિદ્, પ્રિટન ખાતેના ભારતીય હાઇકમિશ્નર ડૉ. એમ. એમ સિંઘવીએ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીની ભારતની ઓફિસના શુભ-આરંભ પ્રસંગે જણાવ્યું કે છેલ્લા સાત વર્ષમાં આ સંસ્થાએ વિશ્વના નકશા પર જૈન ધર્મને મહત્વનું સ્થાન અપાવ્યું છે. આ સંસ્થાએ અદ્યતન અંગ્રેજી ભાષામાં 'તત્ત્વવાર્થસૂત્ર'નો અનુવાદ વિશ્વને ભેટ આપવાનું ભગીરથ કાર્ય કર્યું. જૈન ધર્મની પર્યાવરણની વિભાવના 'જૈન ડેકલેરેશન ઓન નેચર' દ્વારા વિશ્વને દર્શાવીને ભગવાન મહાવીરના વિચારોની સનાતનતાનો પરિચય આપ્યો. જૈનકલાના લંડનમાં યોજાયેલા પ્રદર્શન અને પરિસંવાદે જૈન ધર્મ અંગે વિશ્વવ્યાપી જાગૃતિ આણી છે. ખુદ વેટિકને પશુ જૈન ધર્મની અહિંસા અને પર્યાવરણની ભાવના દર્શાવીને મહાવીરજયંતી નિમિત્તે સંદેશો મોકલ્યો છે.

જૈન સમાજ એની પરંપરા અને ઇતિહાસનો ઊંડો અભ્યાસ કરીને એની મહત્તાને યોગ્ય રીતે પિછાણે તે પાયાની જરૂરિયાત છે અને આમ થશે તો આપણી આવતી કાલ ઉજ્જવળ છે

સમારંભના પ્રમુખ શ્રી રતિભાઈ ચંદ્રચંદ્રે જણાવ્યું હતું કે આજે વિશ્વના કેટલાય દેશોમાં જૈનો વસે છે અને તેઓ પોતાની રીતે જૈન ધર્મ પાળે છે, પરંતુ એ સિવાયના સમાજ જૈન ધર્મ વિશે કશું જાણતો નથી. આથી ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજી ભારતમાં યુવાનોને શાસ્ત્રીય અભ્યાસ કરાવીને અને પછી યુરોપીય ભાષાનું જ્ઞાન આપીને જૈન સ્કોલર તૈયાર કરવાનો પ્રયાસ કરે છે. એ જ રીતે આ સંસ્થા દ્વારા ભગવાન મહાવીરના અહિંસા, અપરિગ્રહ અને અનૈકાન્તના સિદ્ધાંતોમાં આલેખાયેલી જીવનશૈલીનો જગતભરમાં પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન છે. જ્યારે શ્રી કુમારપાળ દેસાઈએ કહ્યું કે ભારતમાં પીએચ. ડી, કરતા વિદ્યાર્થીઓને આ સંસ્થા મદદ કરે છે અને પ્રકૃતિ અને પર્યાવરણ વિષયક અનેક કાર્યો સફળપણે ખતમ થઈ રહ્યા છે.

શ્રી આણંદજી કલ્યાણજી પેટીના ચેરમેન શ્રી શ્રેણિકભાઈ કેસ્તુરભાઈએ કહ્યું કે આ સંસ્થા સાથે જ નિસ્વાર્થપણે શક્તિશાળી કાર્યકરો દ્વારા ચાલતી એક ઉત્તમ સંસ્થા છે. શ્રી દીપચંદ્રભાઈ ગાડીએ આમાં સૂર પુરાવતા કહ્યું કે ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના દેશ-વિદેશમાં યોજાયેલા અનેક કાર્યક્રમોમાં અમે હાજરી આપી છે અને આ સંસ્થાની સિદ્ધિ સાથે જ ગૌરવભરી છે. લંડનમાં યોજાયેલા પ્રદર્શનથી અથવા તો વિશ્વધર્મ પરિષદમાં પાંત્રીસ જેટલા વિદ્વાનો દ્વારા જૈનધર્મનું સળળ પ્રતિનિધિત્વ કરીને આ સંસ્થાએ મૂલ્યવાન ફાળો આપ્યો છે. સમાજમાં વિરલ અને ઉદ્ઘાટકજનક

મે-જૂન-૯૭]

[૫૧

એવી ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજી જેવી સંસ્થાનો ભારતમાં પ્રારંભ થઈ રહ્યો છે તે ઘટના એક આનંદદાયક ઘટના ગણાશે.

પૂ. શ્રી આત્માનંદજીએ કહ્યું કે એક સમયે વ્યક્તિ પોતાના પાંચ સંતાનો હોય તો એકને વેપારમાં, તો બીજાને ધર્મમાં પરોવતો હતો. આજે આવી પરિસ્થિતિના અભાવે ધર્મ અરોધનાનું કાર્ય કરનારી સંનિષ્ઠ વ્યક્તિઓનો અભાવ જોવા મળે છે. આ સંસ્થા આ અભાવને પુરવા મટે પ્રયાસ કરે છે. પૂ. શ્રી લાડકચંદ વોરા,

(બાપુજી) એ પણ આ સંસ્થાને આશીર્વાદ આપ્યા. આ પ્રસંગે જાપાન, બ્રિટન, કેનેડા, અમેરિકા, સિંગાપોર અને ભારતની મહત્ત્વની સંસ્થાઓ અને અનેક ધર્મની અગ્રણી વ્યક્તિઓએ શુભેચ્છા સંદેશ પાઠવ્યા હતા. કાર્યક્રમના પ્રારંભે પિકોલા-બેન શાહે પ્રાર્થના ગાઈ હતી અને પ્રસાબેન દેસાઈએ સમગ્ર આયોજન કયું હતું. આ પ્રસંગે શ્રી રામકુમાર જૈન, શ્રી નેમુ અંદરયા, શ્રી દદસુખભાઈ માલવણિયા, શ્રી રામલાલભાઈ પરીખ, શ્રી ભરતભાઈ ડેલીવાળા તથા દેશ-વિદેશના જૈન અગ્રણીઓ ઉપસ્થિત હતા.

કોઈને કહેશો નહીં

‘બચાવો, બચાવો’ ની બૂમ નદીના કિનારેથી પસાર થતા એક ગામડિયાના કાને આવી અને એ ચોંકી ગયો... નદીના પાણી સામે નજર નાખી ત્યાં એને ખ્યાલ આવી ગયો કે કોઈક માણસ નદીના પ્રવાહમાં ખેંચાઈ રહ્યો છે અને એ જ પોતાને બચાવવાની બૂમો પાડી રહ્યો છે. પરગજુ ગામડિયાએ લેશ પણ વિલંબ કર્યા વિના નદીમાં લગાવ્યો ફૂદકો. નદીમાં તરીને છેક એની આગળ એ પહોંચી ગયો... અને તમામ તાકાતથી બચાવીને એને એ નદીના કિનારે લઈ આવ્યો...

બચી ગયેલા માણસે ખુશ થઈને ગામડિયાને કહ્યું : ‘તારે જોઈએ તે માંગી લે.’

‘પણ તમે છો કોણ ?’ ‘લે મને ન ઓળખ્યો ?’

‘ના’ ‘હુ છું. આ ગામનો સરપંચ.’

‘હે ?’ ‘હા’

‘તો એટલું જ માંગુ છું કે નદીમાં ડૂબી રહેલા આપને મેં બચાવ્યા છે એ વાત આપ કોઈનેય કહેશો નહીં.’ ગામડિયાની આ માંગણી સાંભળીને સરપંચની હાલત તો સાવ કફેડી થઈ ગઈ....

મર્યાદાઓ તોડીને હાથમાં આવેલ શક્તિ અને સત્તાના જોરે જેણે બીજાઓને દબાવવાના, પછાડવાના અને ખતમ કરવાના જ કામો કર્યા હોય એને માટે લોકમાનસમાંથી આવો જ અભિપ્રાય ઊઠે એમાં કોઈ આશ્ચર્ય નથી સાવધાન ! જીવનરૂપી તળાવ, સત્ત્વરૂપી જળ, મર્યાદારૂપી દીવાલ ! બેડો પાર !

૫૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

૫. પૂ. આગમ પ્રજ્ઞ-તારકગુરુદેવશ્રી

જંખૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો - ૧ લો]

અષાઢ મુદ્ - ૧૪

સમગ્ર જગતના જીવો નિરંતર સુખની અભિલાષા સેવી રહ્યા છે. નિરંતર બધાને એકજ અભિલાષા છે કે અમે કેમ સુખી થઈએ. અમારું જીવન ઠેવી રીતે આનંદમય બને. આ હંમ છાને સિદ્ધ કરવા માટે માણસે પુરુષાર્થ કરવો જ પડે. માણસે સુખેથી ચાલવું હોય તો કાંટાળો મારી છોડી દેવો જ જોઈએ. ભગવાનનું ધ્યેય એક જ છે કે જગતને ઠેવી રીતે સુખી કરે? નહીં સુખમાં કંઈ છે કે જયજી જગજીવજોગિ અર્થાત... ભગવાન સર્વ જીવોની યોનિને જાણનારા છે. આ જગતમાં જીવો જુદી-જુદી યોનિમાં કેમ ભટકે છે, કેમ દુઃખી થાય છે? કારણ કે માણસ સુખને માટે આંખો મીચીને ગમે તેવા પાપો કરવા તૈયાર થાય છે. તેથી તેના ક્ષણ સ્વરૂપે તેને જ્યાં ત્યાં ભટકવું પડે છે. માણસ ગામડામાંથી જ્યારે શહેરમાં જાય છે ત્યારે શહેરી એ ગામડિયાને કહે છે કે ભાઈ આગળ-પાછળ જોઈને ચાલજો ભગવાન પણ આપણને એમ કહે છે કે આગળ પાછળ જોઈને ચાલજો. આગળ એટલે કે કઈ ગતિમાં જવું છે. પાછળ એટલે જગતમાં રહેલી વિષમતાનું કારણ શું છે? આ બધા સુખ-દુઃખનું મૂળભૂત કારણ જાણવા મળે છે ત્યારે જ સાચો ધર્મ હાથમાં આવે છે. ધર્મ એટલે જીવનની શુદ્ધિ, જીવનનું ઘડતર.

આ લોકના ઘડતર માટે પણ ધર્મ ખૂબ જ જરૂરી છે. જીવનમાં શાંતિ અને શક્તિ માટે ધર્મ કેટલો ઉપયોગી છે તેના વિચાર કરીએ ત્યારે સમજાય કે બાર મહિનાનું નામ વર્ષ શા માટે? કેમ બીજી કેટલાં ઋતુના નામ પરથી ન પડયું. છ ઋતુ પૈકી એકલી વર્ષાઋતુ પરથી બાર મહિનાનું નામ વર્ષ પડયું એનું કારણ શું? કારણ જો વરસાદ સારો થાય તો બારે મહિના સારા, અને જોહા વત્તે અંશે થાય તો વર્ષ બગડી જાય છે. તેમ ચોમાસાનું મહત્ત્વ એટલા માટે છે કે ચોમાસા દરમિયાન વીતરાગ પ્રભુની વાણીનું શ્રવણ, સતત રહે છે અને સતત વાણીના શ્રવણથી જીવનમાં કાંઈક ફેરફાર થાય છે. ઉપરાંત ચોમાસામાં ધંધા-પાણી પણ મંદ હોય છે. તેથી ચોમાસા દરમિયાન માણસ આ રીતે ધર્મધ્યાન કરી શકે છે. જેમ વર્ષાની હેલી જામતી હોય છે તેમ ચોમાસામાં ધર્મની હેલી જામે છે, ચોમાસું આવે એટલે ડોક્ટરની મોસમ શરૂ થાય. કારણ કે જો ચોમાસામાં તપ-જપ ન કરીએ તો રોગ આવે જ. એક ચોમાસું સાફ જાય તો જીંદગી આખી સુધરી જાય. અરે! જીંદગી જ નહીં પણ દૈવ સંસ્કાર પડે તો જનમેજનમ સુધરી જાય. પણ વીતરાગની વાણીને બરાબર પચાવે તો આ માટે ચોમાસામાં સાધુ-સાધ્વીઓને આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરીને લાવવામાં આવે છે.

મે-ગુન-૯૭]

[૫૩]

આ મનુષ્યજન્મ શાસ્ત્રકારો કહે છે કે મહાદુર્લભ છે. જગતના સર્વ યોનિના જીવો ઇચ્છે છે કે મારે માણસ બનવું છે. ગુ' એ બની શકે ખરા? જે જીવો ભયંકર યાતનાથી પીડાઈ રહ્યા છે તે જીવો ગુ' માણસ હોત તો યાતના ભોગવત ખરા? આજે કાયદા માનવોના રક્ષણ માટે છે પણ પ્રાણીઓના રક્ષણ માટે કોઈ કાયદા છે ખરા? એમની કતલ થાય તો પણ તે કોઈ બોલી શકે ખરા? ને એની જગ્યાએ આપણે હોદાએ તો ક્યારના પોકાર પાડી ઉઠ્યા હોત. આ મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ છે એ શબ્દો સાંભળીને આપણે રીઠા થઈ ગયા છીએ. કાન પણ ઘસાઈ ગયા. આપણને કોઈ દિવસ વિચાર પણ આવતો નથી કે આપણે કેવી દુર્લભયોનિમાં આવી ગયા છીએ. આપણને તેની દુર્લભતાનો ખ્યાલ પણ આવતો જ નથી. આપણને તો એમ જ છે કે આપણે અહીં જ અનંતા કાળ સુધી રહેવાતું છે. મૃત્યુએ આપણા વાળ પકડેલા છે. તે આપણને ઘસડીને લઈ જઈ રહ્યું છે. એ દૃશ્ય ને આપણી સામે ખડું થાય તો આપણને જરૂર ધર્મ કરવાતું મન થાય. ગુજરાતના મહામંત્રી વસ્તુપાળ-તેજપાળ કેવા ખમીરવાળા હતા! એક વખત મહારાષ્ટ્રના રાજા સાથે ભડાઈ થઈ. રાજાએ કહેવડાવ્યું કે વસ્તુપાળ તું વાણીઓ છે. અમે તને ખતમ કરી નાખીશું. વસ્તુપાળ જવખમાં કહેવડાવે છે કે હા હું વાણીઓ છું પણ સાંભળો : હું જ્યારે દુકાને બેસું છું ત્યારે ત્રાજવામાં કરીયાણા જોખું છું. પરંતુ જ્યારે યુદ્ધમાં જઈ છું ત્યારે શત્રુઓનાં માથાંને તોલું છું. એવા તો એ પરાક્રમી હતા. દાનપ્રેમી પણ તેવા હતા. દાન આપતા એમણે કોઈ પણ ભેદભાવ રાખ્યો નહોતો કરોડોનું દાન આપતા હતા. આવા સમર્થ વ્યક્તિ વિદ્વાન પણ હતા. સંસ્કૃતમાં નિષ્ણાત. ગણાતા. સંસ્કૃતમાં સુંદર સુભાષિતો બનાવતા. બધી રીતે સમર્થ. 'ધર્માભ્યુદય' કાવ્યની કોપી વસ્તુપાળે પોતાના હસ્તાક્ષરથી કરી હતી. આટલા કામકાજમાં પણ તે આવું કામ કરતા. આવા મહાન સમર્થ વ્યક્તિ જ્યારે બહાર નીકળે ત્યારે કેટલાય લોકો તેમને કુશળતા પૂછતા હોય. આ વસ્તુપાળ એક વખત અરીસામાં જુએ છે અને પોતાના પ્રતિબિંબને પૂછે છે કે વસ્તુપાળ તને બધા કુશળતા પૂછે છે. પણ તને ક્યાંથી કુશળતા હોય? મૃત્યુનો કોઈ ભરોસો જ નથી તું કુશળ નથી પણ મૃત્યુથી જકડાયેલો છે. આવી એમના જીવનમાં જગૃતિ હતી આવી જગૃતિ આપણા જીવનમાં આવી જાય તો આપણો જન્મારો સફળ થઈ જાય. આપણી પાસે કોઈ ગેરંટી છે કે આપણે મૃત્યુ પછી સુખી જ થઈશું. આપણી ચોવીસે કલાકની પ્રવૃત્તિ શું છે? ખાવું-પીવું, પહેરવું, ઢરવું, ફરવું, બસ આ જ વિચારણા આપણા મગજમાં ઘૂમી રહી છે. બીજી કોઈ વિચારણા છે ખરી? અહીં લહેરથી ખાઈએ છીએ. પણ જે કૂતરાની યોનિમાં જન્મશું તો એક રોટલાનો ટૂકડો ખાવા માટે પણ પથરા ખાવા પડશે. કવિ કાલિદાસ કહે છે તેમ થોડા ટુકડા માટે આપણે ઘણું ગુમાવી રહ્યા છીએ.

કપિલ નામનો એક બ્રાહ્મણ હતો. એ કપિલના પિતા રાજ્યની અંદર મંત્રી હતા. અચાનક કપિલના પિતા ગુજરી ગયા. કપિલ નાનો હતો તેથી મંત્રીપદ બીજાને આપ્યું અને રાજ્ય તરફથી જે સામગ્રી મળેલી તે કપિલ પાસેથી લઈને તે મંત્રીને આપવામાં આવી એક દિવસ આ કપિલના ઘર પાસેથી નવો મંત્રી ઠાઠ-માઠથી નીકળે છે આ બેઝને કપિલની માને જૂની સંપત્તિ યાદ આવી તેથી તે ધ્રુસકે ધ્રુસકે રહે છે. તેથી છોકરો પૂછે છે : મા તું કેમ રહે છે? એટલે મા કહે છે કે આ વૈભવ એક દિવસ આપણે ત્યાં હતો. તું નાનો હતો માટે આ વૈભવ બીજાને સોંપ્યો. તને હવે કોઈ મંત્રીપદ મળે નહીં. કારણ તું કોઈ ભણેલો-ગણેલો નથી. માટે હવે તને મંત્રી

થવા નહીં મળે, તો એ કહે કે હું ભણીશ. પણ બેટા તને આહીં કોઈ ભણાવશે નહીં નવો મંત્રી તને ભણવા દેશે જ નહીં. ત્યારે મારે શું કરવું ? તો મા કહે છે કે આહીંથી થાડે દૂર એક શહેરમાં તારા પિતાના મિત્ર રહે છે તેમની પાસે જઈને ભણે તો કામ થાય. છોકરાને એક જ લગની કે માને કેમ સુખી કરવી ? જો એનું મન પ્રસન્ન બનતું હોય તો ગમે ત્યાં જઈને ભણવા હું તૈયાર છું. બધી માહિતી મેળવીને પોતે એકલો નીકળી પડે છે. તેના હૃદયમાં એક જ માતૃભક્તિ ભરેલી હતી આપણે તો ધર્મ એટલે એકલો ક્રિયાકાંડ જ સમજીએ છીએ. પણ ધર્મમાં સર્વ સદ્ગુણો આવી જાય છે. માતૃભક્તિ-પિતૃભક્તિ, બધું આવી જાય. શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મ. કહે છે કે ત્રિકાલં ચામ્ય પૂજનમ્ અર્થાત્ મા-આપની ત્રિકાલ પૂજા કરવી જોઈએ. કેશરની વાટકી લઈને પૂજા નથી કરવાની, પરંતુ ત્રિકાલ માઆપને વંદન કરવું, તેમને પ્રેમથી જમાડવા, આરોગ્યની ખબર રાખવી.... વગેરે. પરંતુ આપણે તો ધર્મને દહેરાસર અને ઉપાશ્રય પૂરતો સીમિત કરી દીધો છે. બધું પૂજા કરી, પ્રતિક્રમણ કયું. એક-બે નવકારવાળી ગણી. એટલે બધું આવી ગયું. પછી ભલેને ઘેર આવીને મા-આપને તિરસ્કારતા હોઈએ. દુકને મેસીને અનેકાને ઠગતા હોઈએ. આને ધર્મ માનવો કેમ ? કપિલ પાસે બીજો ધર્મ નથી પણ માતૃભક્તિ છે. માટે માના આશીર્વાદ લઈને નીકળ્યો છે. અને પિતાના મિત્રના ગામમાં આવી પહોંચે છે. પડિતના ઘેર જાય છે. પોતાની સર્વ હકીકત જણાવે છે. પડિત કહે છે કે ભાઈ હું નિર્ધન છું. તારી જમવાની સગવડ થાય તો હું ભણાવી શકું. તેથી ક્યાંક ખાવાનો બંદોબસ્ત કરવો પડશે. એ ત્યાંથી કોઈ શ્રીમંતના ઘેર પહોંચે છે. અને શેઠને કહે છે : શેઠ એક છોકરો મારી પાસે ભણવા આવ્યો છે તેને તમે જો દરરોજ ખવડાવો તો હું ભણાવી શકું. શેઠે હા પાડી. છોકરો જમવા જાય છે. અને મળા કરે છે. દરરોજ જ્યારે એ જમવા જાય છે ત્યારે દરરોજ એક છોકરી તેને જમાડે છે. નિરંતર બન્ને વચ્ચે પરિચય થવાથી કામ-રાગ પેદા થાય છે. બન્ને છેક પતિ-પત્નીના રાગ સુધી પહોંચી જાય છે. એક વખત જ્યારે એ જમવા જાય છે ત્યારે પેલી છોકરી ઉદાસ હોય છે. તેથી છોકરો હડ પકડીને પૂછે છે કે આજે તું ઉદાસ કેમ છે ? ત્યારે છોકરી કહે છે કે અમારે દાસીઓને એક તહેવાર આવે છે. તેમાં બધા સારા કપડાં પહેરશે, સારું ખાશે-પીશે અને રાજ કરશે. જ્યારે મારી પાસે તો કૂટી કોડીએ નથી. હું શું કરું ? ત્યારે છોકરો કહે છે કે મારી પાસે પણ એક કોડીએ નથી. જો તું કાંઈ રસ્તો જતાવે તો હું મદદ કરું. એટલે છોકરી કહે છે કે આહીંયા એક શ્રીમંત રાજા છે એને ત્યાં સવારમાં જ કોઈ પહેલો આવે અને આશીર્વાદ આપે તેને બે માસા સોનું આપે છે. આ તો ઘેર પહોંચીને સૂઈ જાય છે પરંતુ ઉંઘ આવતી નથી. મધ્યરાત્રિના સમયે ઉઠે છે અને દોડવા માંડે છે. કારણ ? કોઈ બીજો પહોંચી જાય તો ? એ બીજીથી હવે મધ્યરાત્રિએ તેને આમ ભાગતો જોઈને ચોક્કીદાર પડકાર ફેંકે છે. પણ આ ઉલો રહેતો નથી. છેવટે ચોક્કીદાર તેને પકડીને જેલમાં પૂરે છે. સવારે રાજસભામાં તેને ખડો કરવામાં આવે છે. રાજા પોતે ન્યાય કરે છે. તેને સર્વ હકીકત પૂછે છે અને તે પોતાની સર્વ હકીકત પ્રગટ કરે છે. સત્યથી હંમેશા જય થાય છે એની સાચી હકીકત સાંભળીને રાજા પ્રસન્ન થઈને માંગવાનું કહે છે. એ વિચાર કરે છે કે શું માંગવું ? વિચારવા માટે સમય માંગે છે અને વિચાર કરવા માટે કોઈ બગીચામાં જાય છે. હવે એ શું વિચારે છે અને પછી શું સંભાવે છે તે અવસરે જોઈશું.

મે-જુન-૯૭]

[૫૫

અખાડ સુદ - ૧૫

ધર્મ શું ચીજ છે ? એ જીવનમાં ખાસ સમજવાની જરૂર છે. જીવોની ત્રણ ભૂમિકા છે. બાહ્યવસ્થા, મધ્યમાવસ્થા, અને પ્રાજ્ઞાવસ્થા. બાહ્યવસ્થામાં બાળકોને રમકડાં વગેરે પ્રિય છે. મધ્યમાવસ્થાના માણસોને રમકડાંમાં કંઈ પ્રિય ન હોય. ક્રિયાકાંડો વગેરે ચીજો એ ધર્મના સ્વરૂપ રૂપે ભાસે છે. માણસની જે પ્રમાણેની ભૂમિકા હોય તે પ્રમાણે તેની સાથે વાતો કરવી જોઈએ. ધર્મ એક એવી વિશાળ ચીજ છે જેમાં સર્વ ચીજોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. ધર્મની પ્રાપ્તિ એટલે સદૃશુણીની પ્રાપ્તિ. ધર્મનું સ્વરૂપ એ દિવ્યસ્વરૂપ છે. ધર્મનું દિવ્યસ્વરૂપ જ્યારે જીવનમાં આવે ત્યારે જીવન મંગલમય બની જાય છે. જ્યારે ધર્મની અદ્ભુતતાનો ખ્યાલ આવે ત્યારે માણસને ખબર પડે છે કે આ ધર્મ વગર ક્ષણ પણ જીવી શકાય તેમ નથી. જીવનમાં માન, સન્માન, મોભો એ બધું મળી જાય એટલે માણસ માને કે મને સર્વસ્વ મળી ગયું છે. તૈશાખ મહિનાના ભર તડકામાં જંગલમાં ક્યાંક થોડો છાંયડો હોય તો મનને કેટલી બધી વિશ્રાંતિ લાગે તેમ ધર્મ મળવાથી માણસને બધી બધી વિશ્રાંતિ મળે છે આ જન્મમાં જ ધર્મને સમજવાની તક છે. બધી બીજી કોઈ યોનિમાં શું સમજવાની તક મળવાની છે ? કુમારપાળ મહારાજ દરરોજ સવારમાં ઉઠતા ત્યારે ભગવાનને પ્રાર્થના કરતા કે પ્રભુ ! તારા ધર્મ વિનાનું ચક્રવર્તીપણું મળે તો પણ મારે જોઈતું નથી. ચક્રવર્તીની સાદાણી કેવી છે તે જાણો છો ? ૮૪ લાખ ધોડા, ૮૪ લાખ હાથી, ૯૬ કરોડ પાયદળ અને ૧૬૦૦૦ દેવો તેની સેવામાં હોય છે. તેના શરીરમાં પણ ખૂબ જ બળ હોય છે. એક અવસર્પિણીથી ઉત્સર્પિણી સુધીના કાળમાં ૧૨ ચક્રવર્તી થાય ચક્રવર્તીની તાકાત કેટલી ! એક ખાડો હોય તેની એક બજુ ૧૬૦૦૦ રાજાઓ અને બીજી બજુ ૧૬૦૦૦ રાજાઓ હોય વચમાં ચક્રવર્તિ ઉભો હોય એના બન્ને હાથમાં સાંકળ હોય હવે રાજા કહે કે મને ખેંચો. ૩૨૦૦૦ રાજાઓ ખેંચે તોપણ તેને એક મિલિમીટર પણ ખસેડી ન શકે. ચક્રવર્તીની સ્ત્રીમાં પણ એટલી જ તાકાત હોય છે. તે જ્યારે કપાળમાં ચાંદો કરે ત્યારે તેના હાથની ચપટીમાં હીરાને મસળીને તેનો ભૂકો ચોંટાડે. આવું ચક્રવર્તિપણું પણ કુમારપાળ મહારાજ આ ધર્મના બદલામાં ત્યજી દે છે. તેની તેમની તૈયારી છે. મોટાં મોટાં રાજ્યો અને રાજાઓ થઈ ગયા તેની કોઈ હયાતી અત્યારે નથી. તો શું આપણી કે સંપત્તિની હયાતી કાયમ રહેવાની છે ? ધર્મનો ઉપદેશ સાંભળીએ ખરા. પણ તેનું મહત્ત્વ જ્યાં સુધી સમજાય નહીં ત્યાં સુધી ઉપદેશ નકામો છે. જ્યારે ભગવાનનો ઉપદેશ સમજાય ત્યારે આ સંપત્તિ તુરંત લાગશે. આપણાં જીવન પર અત્યારે પુણ્યરૂપી વાદળાની છાયા છે ત્યાં સુધી વાંધો નથી, પણ જ્યારે એ વાદળ ખસી જશે ત્યારે તડકાના તાપને ખમી નહીં શરીરે માટે તાપને પણ સહન કરતા શીખો. આપણે રૂપિયો શું અમેરિકામાં કામ લાગશે...? ના, આ નાણું આપણું આ લોકમાં પણ કામ નથી લાગતું તો પછી પરલોકમાં ક્યાંથી કામ લાગશે ?

કપિલની વાત શરૂ થાય છે.

કપિલ વિચાર કરે છે. જે માસા સોનું શા માટે માંગુ ? લાવને વધારે માંગુ. કારણ કે એને પેલી છોકરી સાથે સંસાર માંડવો છે. માટે હવે આપનાર જોડો છે તો શા માટે ઓછું માંગવું ? તેથી વિચારમાં ને વિચારમાં જે માસા પરથી કેડ માસા સુધી પહોંચી ગયો. હજી પણ વિચાર કરે છે કે કેડ માસાથી મારી તૃપ્તિ નહીં થાય લાવને આખું રાજ્ય માંગી લઉં જેથી જીંદગી

૧૬]

[શ્રી આત્મનંદ પ્રકાશ]

卐 નવકાર મહામંત્રનો મહિમા 卐

(“ જેના હૈથે શ્રી નવકાર તેને કરશે શું સંસાર ? ” પુસ્તકમાંથી સાભાર)

પ્રો. કે. ડી. પરમાર, શ્રાવક પોળ, દેરાસર શેરી,
સુ. પો. જળુસર (જ. ભરૂચ. પીન : ૩૬૨ ૧૫૯

સંવત ૨૦૩૫ અને ૧૯૮૦ ભાદરવા સુદ ચૌદસ, અનંત ચૌદસના સુરતથી જળુસર એક પ્રોફેસર મિત્ર સાથે પાછા ફરતા હતા. રેલવે ગાડીમાં બેસીને સુરતથી ભરૂચ આવવાની ભાવના હતી. ત્યાં સ્ટેશન માગે જતાં, ટ્રાફિક જામ થઈ જતાં, એક એસ.ટી. બસ ઉભી રહી. તેમાં બેસી જવાની તક મળી. સૌથી પાછળ બેઠા. બેઠા પછી ઊભા થયા. સહુથી આગળ ડ્રાઈવરની પાછળના ભાગ પર ખાલી જગા હોવાના કારણે ત્યાં જઈને બેઠા અને બેઠા. કાંઈ એન પડે નહિ.

નવકાર મનમાં રમતો હતો. ત્યાં અંદરથી અવાજ અ.વ્યો, “ઉતરી જા, પાછળ જે બસ આવે છે, તેમાં બેસી જા” મન માન્યું નહિ. ફરીથી પાછો અવાજ

આવ્યો. “પાછળના ભાગમાં જતો રહે.” આહતી બેસે સાથેના ભાઈને ઊભા કરી પાછા બસની પાછલી સીટ ઉપર જઈને બેઠા. બસની અંદરના પ્રવાસીઓને આશ્ચર્ય થયું, બસ હાઈવે પર પૂરબેશમાં જવા લાગી.

અંદરથી તો એક અવાજ વારંવાર આવતો હતો. “ઉતરી જા, પાછળ આવતી બસમાં બેસી જા.” પરંતુ બસનાર વસ્તુ અને છે. તેને કોણ મિથ્યા કરી શક્યું છે ? સમયનું ભાન ન રહ્યું. નવકારનું સ્મરણ હૈથે હતું. હાઈવે પર ગાડીઓની આવ-જા વધી. અમારી બસ આગળ નીકળી ગઈ. પાછળ આવતી બસ, પાછળ પડી ગઈ.

ત્યાં એકાએક આભ ફાટે, વીજ તૂટે તેવો ભયંકર

(અનુસંધાન પાના નંબર ૫૫ નું ચાલું)

શાંતિથી વીતે પણ ત્યાં તો વિચારધારા પલટાય છે. તેની પાસે એકજ ગુણ હતો તે માતૃભક્તિ. તે વિચારે છે. જે રાજ્યએ મને જેલમાં પૂરી દેવાને બદલે માંગવાનું કહ્યું તેનું શું હું બધું લૂંટી લઉં ? અહો ! માએ મને શા માટે મોકલ્યો હતો. અહીં મેં આ શું નાટક ઉભું કર્યું. ત્યાં એકદમ પલટો આવે છે. સંસારનું સ્વરૂપ સમજાઈ જાય છે. અને સાધુ થવાનો વિચાર કરે છે. માણસ બધાનો વિચાર કરે છે પણ કોઈ દિવસ પોતાનો વિચાર કરે છે ? વિચાર કરીને કપિલ રાજ પાસે આવે છે અને પોતાના સર્વ વિચારો જણાવે છે. અને સાધુ વેશ પહેરીને ત્યાંથી નીકળે છે. રસ્તામાં તેને પાંચસો ચોરો મળે છે. ચોરો તેમને કોઈ ભજન સંભળાવવાનું કહે છે. તે ગાય છે અને સાથે ચોરો પાસે પણ ગવડાવે છે. તેનો અર્થ આ છે કે આ સંસાર અસ્થિર છે. તેમાં કાંઈ જ સ્થિર નથી. આ આંખ મીચાયા પછી સામે કૂતરા, ઘિલાડા, ઉંદર નગરેની યોનિયો ઉભી છે. આપણે કયા સારાં કામો કર્યા છે કે આપણે એ યોનિમાં જઈશું જ નહીં એવો વિશ્વાસ રહે.

અહીં કપિલ મુનિ ભજન ગવરાવતા-ગવરાવતા જાય છે અને પાંચસો ચોરો પ્રતિબોધ પામે છે અને દીક્ષા ગ્રહણ કરવા માટે તૈયાર થાય છે.

[ભે-જુન-૯૭]

[૫૭]

ઠંડાકા જેવો. અવાજ કાનના પડદાને ઝીરી ગયો. જ્યેષ્ઠ તે ઊછળીને હું યસના તળિયા પર પડ્યો હતો. યસમાં કારમું આકંઠ-પૂમરાણ સંભળાતા હતાં. યસનો જાણિયો છાતીના ભાગમાં વાગવાથી, ઠીંચણ પર અથડાવાથી હૃદય તથા સાથળના ભાગને ખૂબ જ ધ્રુવ પહોંચી હતી. શ્વાસ અદર થઈ ગયા હતા. પ્રાણ અખંભાં ઠોકાઈ રહ્યો હતો. અસહ્ય વેદના વચ્ચે ચેતન ચમકતું હતું.

એસ ટી. યસ અને સામેથી આવતી ટ્રક, ટકરાતાં જીવલેણ અકસ્માત સર્જાયો હતો. રસ્તા પર રકત વહી રહ્યું હતું. કાચના કણ માગ પર પથરાઈ પડ્યા હતા. ટ્રક યસના તૂટેલા ભાગો ઊછળીને વેરણ છોરણ પડ્યા હતા. આવતો જતો વાહન વ્યવહાર થઈ ગયો હતો. ભેલાન અનેલા, તથા ધ્રુવ પામેલાઓનું રુદન વાતા-વરણને હચમચાવી મૂકતું હતું.

મારી સાથેના પ્રોફેસર મિત્રને ધ્રુવ પહોંચી હતી પણ કાણ જાણે કેમ એ બચી ગયા. મને યસમાંથી ઉતારી જમીન પર સુવાડ્યો. અને છાતી પર હાથ ફેરવતાં કહેવા લાગ્યા, 'તમને કંઈ થવાનું નથી. ઠોકારજીનું સ્મરણ કરો. ભગવાન સારું કરશે. મટી જશે સ્મરણ કરો.'

વેદના એટલી બધી તીવ્ર હતી કે હમણાં પ્રાણ પ'ખેડું ઊડી જશે. એમ લાગતું હતું. મેં તેમને કહ્યું, 'આ શરીર પડી જાય તો એને ઘર ભેડું કરજો.'

ભાઈએ હિંમત આપી 'તમને મટી જશે. ચિંતા ન કરો, ચિંતા ન કરો. પ્રભુનું સ્મરણ કરો.'

વાતાવરણમાં વેદનાની ચીસો સંભળાતી હતી. ચારેકોર ગમગીની પ્રસરી રહી હતી વિપાદનાં વાદળ ઘેરાતાં હતાં ન સહાય, ન વેડાય, ન ઊડાય, ન બેસાય, ન સૂઈ રહેવાય, ન કહેવાય તેવી કારમી વેદના શરીર પર પેતાનું સાત્ર જ્ય જમાવીને બેઠી હતી. મોત સામે દેખાતું હતું પણ નવકારનું સ્મરણ એને પડકારતું. 'કંઈ જ થવાનું નથી.' ગભરાવાની જરૂર નથી. અંતરથી કોઈ આશ્વાસન આપતું હતું. તે જામ્યે

એકાએક એક કાર ત્યાંથી પસાર થતી હતી એ બનેલો આ બનાવ જોવા, જ્યાં હું પડ્યો હતો, ત્યાં આવીને જાણી રહી. સાથેના મિત્રે બધી વાત કરી. અને મને તેમની કારમાં બેસાડીને પાસેની કોઈ હોસ્પિટલમાં ભાઈ જવા વિનંતી કરી. તેમણે વિનંતી સ્વીકારી. કારમાં ત્રણ ભાઈ એ હતા. સુરતથી અમીડિયા જત્રા કરવા જતા હતા. તેમણે મને ખૂબ પ્રોત્સાહન આપ્યું. માગ કાપતાં, નવકાર, શાંતિ, બૃહત શાંતિ સંભળાવી. પરમ ઉપકારી પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવનું સ્મરણ થયું, હૃદયથી તેમનાં દર્શન કર્યાં. ન બેલાય તેવી હાલતમાં પણ નવકારમંત્ર બોલવા માંડ્યો. વેદના વિસારે પડી. દુઃખ દૂર થયું. ત્યાં અંકલેશ્વર આવ્યું. દવાખાના નજીક છોડી, કાર અમીડિયાના રસ્તે દોડી ગઈ.

અંકલેશ્વરના ઠોકારે ખૂબ જ હિંમત આપી. થેગ્ય દવા કરી. શરીર પર મૂઠ માર પડેલો. કેટલાક ભાગમાં કારમી ચોટ લાગેલી. દેવગુરુ કૃપાએ સાથેના ભાઈ અંકલેશ્વરથી રાતે ભર્ય લઈ આવ્યા. અને મોડી રાતે ભર્યથી જપ્તુ સર આવ્ય. ઘેર મૂકી ગયા.

કુટુંબમાં કોઈને પણ આ વાતનો અરસાર ન આવે તેમ રહેવા પ્રયત્ન કર્યો, જાણે કંઈ જ ન બન્યું હોય તેમ સૂઈ રહેવા મથ્યો, પણ દુઃખ જાગતું હતું. શરીર ચાડી ખાતું હતું. માંડ સવાર પડી. જપ્તુસરના ઠોકારની સારવાર લીધી.

આ સમાચાર મુંબઈ મળતાં, પરમ સ્નેહી, સેવાભાવી, સાધર્મિક પ્રેમી ઉપકારી શેઠશ્રી ખીમજીભાઈ (ખાણુભાઈ) ઊડા (કાંડાગરાવાળા) જપ્તુસર દોડી આવ્યા મુંબઈ આવવા જણાવ્યું. થોડા દિવસો બાદ મુંબઈ ગયા અને ખીમજીભાઈની કાળજીભરી માવજત નીચે, બોમ્બે હોસ્પિટલના ઠોકારોની પ્રેમભરી સારવાર મળી, દવા મળી, નવું જીવન મળ્યું.

આવો છે આ મંત્રાધિરાજ નમસ્કાર મહામંત્રનો પ્રભાવ! અદ્ભુત અને અનુપમ! તેની અચિંત્ય શક્તિ સક્રિય બનીને, બધું બનવા પાછળ, આ જીવનું રક્ષણ કરતી હતી.

૫૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

- મહાન પુણ્યોદયે મળેલા આ મહામંત્રને હૈયામાં વણી લઈ, આપણે મળેલું માનવજીવન સફળ કરવું જોઈએ. પ્રત્યેક શ્વાસે સંભારવો જોઈએ. આ મંત્રનો મહિમા અપરંપાર છે.

પરદેશમાં રહેતા એક ભાઈને હૃદય રોગનો હુમલો થયો. તેથી ઇંગ્લેન્ડની એક હોસ્પિટલમાં તેમને દાખલ કર્યાં. ઓપરેશન-થિયેટરમાં તેમને લઈ જવામાં આવ્યા. હૃદય બંધ પડી ગયું હતું.

ડોક્ટરે તપસ કરી, જણાવ્યું, “He is dead” (તેઓ મૃત્યુ પામ્યા છે) તેમના શરીર પર કપડું ઢાંકી દીધું. સર્ગાઓને જાણ કરી અને તે શરીરને સોંપવા માટે તૈયારી થઈ રહી. સ્ટ્રેચર પર દેહને મૂકીને ઓપરેશન થિયેટર બહાર આવ્યા. ત્યાં ઢાંકેલા કપડામાંથી અવાજ આવ્યો, “નમો અરિહંતાણું!” ડોક્ટર તથા સર્ગા સંબંધીઓને ભારે આશ્ચર્ય થયું. કપડું ફરક્યું. પેલા ભાઈએ આંખ ખોલી. બધાને જોતાં ખોલી જાડયા, “નમો અરિહંતાણું.” ખેઠા થઈ સડુને જણાવ્યું. “આટલા સમય સુધી હું પૂજ્ય ગુરુ મહારાજ પાસે હતો. તેમણે મને નવકાર ગણવા કહ્યું. હું નવકાર ગણતો હતો. મેં કહ્યું, મને જવા દો. મોડું થયું છે. બધા મારી રાહ જોતા હશે.” પણ ગુરુ મહારાજે મને રાખેલો. છતાં રજા લઈને હું પાછો આવી ગયો છું.”

આ સાંભળતાં જ સડુ નમી પડ્યા. આજે પણ એ ભાઈ સાન્નિધ્યમાં છે. મળે ત્યારે કહે કે “હવે હું બે બાબતમાં ખૂબ જ મુક્ત થઈ ગયો છું. મોત ગમે ત્યારે આવે. મરવાનો ભય નથી, અને પૂજ્ય ગુરુદેવની કૃપાથી નવકાર મારો પ્રાણ બની ગયો છે. શ્વાસે શ્વાસે તેનું સ્મરણ કર્યાં કરું છું.”

આવા તો કેટકેટલા દાખલા જગતમાં જોવા જાણવા મળશે. શાસ્ત્ર લખે છે કે...

“જેના હૈયે શ્રી નવકાર, તેને કરશે શું સંસાર?”

આ સંસારમાં કપાયડી તાપથી પીડાતા, કર્મડી મેલથી ખરડાયેલા, તૃષ્ણાડી તૃષ્ણા તૃષ્ણાતુર બનેલા જીવને સાચો વિશ્વાસો આપનાર નમસ્કાર મહામંત્ર જ છે. જ્ઞાની ભગવંતો કહે છે કે, આ અસારસંસારમાં જો કોઈ સારભૂત વસ્તુ હોય તો તે એક જ નવકારમંત્ર છે.

શ્રી નવકાર એ જૈન શાસનનો સાર છે. ચૌદ પૂર્વનો સમ્યગ્ ઉદ્ધાર છે. સર્વ શ્રેયોમાં પ્રથમ શ્રેય છે. સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગલ છે.

ધોર ઉપસર્ગોના પણ તે નાશ કરે છે. દુઃખને હરે છે. મનોવાંછિત પૂરે છે ભવ સમુદ્રને શોષે છે. આ લોક અને પરલોકનાં સુખનું તે મૂળ છે.

સર્વ પાપોનો નાશ કરનાર, સંસારનો વિલય કરનાર, કર્મને નિર્મૂળ કરનાર, કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરાવનાર, સંકલ્પ સધને સુખ દેનાર, કલ્યાણની પરંપરાને પમાડનાર, અનંત સંપદાને અપાવનાર જન્મ મરણની જાંતળમાંથી જીવોને છોડાવનાર આ મહામંત્રનો મહિમા વાણીમાં મૂકી શકાય તેમ નથી. શબ્દો પણ તેને સમજાવવા માટે ઓછા પડે તેમ છે.

એવો તરણ તારણુદાર, પરમપદ પ્રાપ્ત કરાવનાર, શિવચુખ દેનાર, સિદ્ધપદ પર સ્થાપનાર અચિંત્ય સામર્થ્ય-યુક્ત નવકારને આ હૃદયના અનંત અનંત નમસ્કાર...

ઉપરોક્ત ઘટનાના આંલેખક પ્રો: કે. ડી. પરમાર જન્મથી અજૈન હોવા છતાં નવકાર મહામંત્રના અન્વેષણ આરાધક સ્વ. પૂ. પં. શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મ. સા. ના સત્સંગથી જૈન ધર્મ પામી સાધના દ્વારા અત્યંત અનુભવદનીય આત્મવિકાસ સાધ્યો છે. વડાલા, નલા-સોપારા તથા ડોંબીવડીમાં અમારી નિશામાં તેમણે સલા સમક્ષ નવકાર મહામંત્ર તથા જિનભક્તિ વિષે ખૂબ જ મનનીય વક્તવ્ય રજૂ કર્યું હતું.

— સંપાદક

મે-જુન-૬૭]

[૫૬

વિક્લાન જૈન મુનિશ્રી જન્મુવિજયજી મહારાજ સાહેબનો સ્પષ્ટ અભિપ્રાય
અમે જૈનો એવું જરાપણ ઈચ્છતા નથી કે સરકારી નોકરીઓમાં
કે અનામતોમાં લાભો મળે માટે લઘુમતી ગણાવાનું પસંદ કરીએ

નમસ્કાર મંત્રારાધક સશીકાંતભાઈ કીરચંદભાઈ મહેતા (રાજકોટવાળા)શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થમાં આંખ્યા હતા.
તે સમયે તેમણે તેમની સામે ઘણા તરફથી આવેલો પ્રશ્ન રજૂ કરેલો હતો તેઓને પૂજ્ય ગુરુદેવ મુનિરાજ શ્રી
ભુવનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી જન્મુવિજયજી મહારાજે આપેલા ઉત્તર આ પ્રમાણે છે.

પ્રશ્ન : જૈનોએ લઘુમતીમાં રહેવા સરકારશ્રી પાસે રજુઆત કરી તેમાં આપે શું કહેવાનું છે ? શું જૈનો
હિન્દુ પ્રજાથી અલગ છે ?

ઉત્તર . ભારતના મૂળભૂત વતનીઓને હિન્દુ કહેવામાં આવતા હતા. એ રીતે અમે જૈનો હિન્દુજી છીએ
પરંપરા હિન્દુ ધર્મ એ કોઈ સ્વતંત્ર એક ધર્મ નથી, છતાં ભારતના મૂળભૂત ધર્મોને હિન્દુ ધર્મ
કહેવામાં આવતા હોય તો એ રીતે ધાર્મિક દૃષ્ટિએ પણ અમે હિન્દુ જ છીએ,

એક વાત સમજી લેવી જોઈએ કે, જૈન ધર્મ એ વિશિષ્ટ અને સ્વતંત્ર ઉપાસનાની પદ્ધતિ છે. એના
અનુયાયીઓની સંખ્યા એછી હોવાના કારણે અમે જૈનો ઘણા સમયથી અલ્પ સંખ્યામાં છીએ છતાં
સામાજિક દૃષ્ટિએ હિન્દુ જ છીએ. તેથી આખા ભારતમાં જૈનોના થોડા ઘરો હોય તો પણ મહાજનરૂપે
સમગ્ર હિન્દુ સમાજના કાર્યોમાં જૈનો અગ્રેસર જ રહેતા હતા અને લોકમાં પણ જૈનો અગ્રેસર જ ગણાતા
હતા. અમારી ઉપાસનાની પદ્ધતિ વિશિષ્ટ પ્રકારની હોવાથી અમારી ધર્મ સંસ્થાઓનો વહીવટ પણ વિશિષ્ટ
રીતે જ થતો હોય છે. જૈન સંઘ શ્રમણપ્રધાન છે. જૈન સંઘને સ્પર્શતા નિર્ણયો લેવાનો અધિકાર જૈન
સાધુસંઘનો જ છે. જૈન સાધુઓ સમગ્ર ભારતમાં પગે જ વિચરતા હોય છે. એટલે જૈન સાધુસંઘ ભેગો
થઈને નિર્ણયો કરે એ વાત સહેલી વાત નથી. એ માટે વર્ષોથી તૈયારી કરવી પડે છે કે જેથી જુદા જુદા
પ્રદેશોમાં વિચરતા સાધુઓ એક સ્થળે એકત્રિત થાય અને તે તે મુદ્દાઓ ઉપર તલસ્પર્શી વિચારણા કરે જૈન
સાધુઓ મોટા ભાગે સ્વાધ્યાયમાં તથા તેમના ધર્માનુષ્ઠાનોમાં તેમજ ધર્મનો પ્રચાર કરવામાં સદાયે પરોવાયેલા
હોય છે. તેથી રાજકીય તથા સામાજિક દૃષ્ટિએ જગતમાં શું શું પરિવર્તનો ચાલતા હોય છે તેનાથી તે
ઘણા જ અપરિચિત હોય છે. તેમજ આ વિષયના અભ્યાસીઓ પણ થોડા હોય છે. એટલે રાજકીય કે
સામાજિક કોઈ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો કે તરત જ સાધુઓ તેનો ઉત્તર આપી દે એવી અપેક્ષા રાખવી એ
ગણી વધારે પડતી વાત છે.

જૈન સંસ્થાઓ. પરંપરાથી શાસ્ત્રીય રીતે જૈન સાધુ સંઘે નક્કી કરેલા સિદ્ધાંતો પ્રમાણે ચાલતી હોય
છે. એ રીતે લગભગ દરેક જૈન સંસ્થાઓ સાધુસંઘના માર્ગદર્શન અને સહાયથી જ ચાલતી હોય છે. પરંતુ
તેના વહીવટી માળખામાં સાધુઓ ક્યારેય પ્રાય; જોડાતા નથી. સાધુઓ સદાયે ફરતા રહેતા હોવાથી વહીવટી

૬૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માળખામાં પડવું એમના માટે શક્ય જ હોતુ નથી. ખરેખર સાધુઓનો ધર્મ ઉપદેશનો છે. આદેશ કે વહીવટ એ સાધુઓનો વિષય જ નથી.

અમારી વિશિષ્ટ હિંસાના પદ્ધતિને કારણે અમારી વહીવટની પદ્ધતિ પણ જુદા જ પ્રકારની હોય છે, તેથી સરકાર અમારા વહીવટીમાં માધુ' મારે અને ઉપલગિરિ કર્યા કરે એ અણુઅણુભરી અને અમને મુંઝવનારી વાત છે. તેથી જૈનોમાં અગ્રેસર ગણાતા કેટલાક શ્રાવકો વહીવટી દૃષ્ટિએ અમારી ધર્મ સંસ્થાઓમાં સરકારી ઉપલગિરિથી બચવા માટે જ રાજકીય દૃષ્ટિએ લઘુમતીમાં રહેવાનું પસંદ કરે કે એવા નિવેદનો કરે એ સંભવિત છે. પરંતુ આ જાતના વિચારો કે નિવેદનો સમગ્ર જૈન સંઘનો અભિપ્રાય છે એવું ક્યારેય માનવું નહીં. સમગ્ર જૈન સંઘને સ્પષ્ટતા નિર્ણયો લેવાનો અધિકાર જૈન સાધુસંઘનો જ છે. આવા નિર્ણયો લેવા માટે જૈન સાધુસંઘને એકત્રિત કરવામાં કેવી મુશ્કેલીઓ છે તે અગાઉ જણાવેલું જ છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિના પ્રતિક તરીકે ગણાતા સોમનાથ મહાદેવના મંદિરનો જિર્ણોદ્ધાર પણ જૈનોમાં અત્યંત આદરણીય મહારાજા કુમારપાળે આજથી લગભગ ૮૦૦ વર્ષ પૂર્વે કરેલો હતો. એ સિવાય પણ વસ્તુપાળ તેજપાળ આદિ ઇતિહાસમાં નામાંકિત અનેક જૈન ધર્મધુરંધરોએ જૈન મંદિરો ઉપરાંત ખીળ ધર્મના પણ મંદિર આદિ અનેક સ્થાનો બનાવેલાં છે. રાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિએ પણ જૈનોએ ઘણા ભોગો આપેલા છે. હિન્દુ સમાજના કાર્યોમાં જૈનો પહેલાંથી જ અગ્રેસર બનીને ભાગ લેતા આવ્યા છે જે કંઈ લઘુમતી અંગેની વિચારણા કેટલાક શ્રાવકો કરે છે તે પણ માત્ર અમારી ધાર્મિક સંસ્થાઓમાં સરકારી ઉપલગિરિથી બચવા માટે જ કરે છે. આ વિષયમાં પણ અમારું સ્પષ્ટ મંતવ્ય છે કે કેવળ ધાર્મિક સંસ્થાઓમાં સરકારી ઉપલગિરિ હોવી જોઈ એ જ નહિ. એના અમે પ્રખર હિમાયતી છીએ.

અમે જૈનો એવું જરા પણ ઇચ્છતા નથી કે, સરકારી નોકરીમાં કે અનામતોમાં લાભો મળે માટે લઘુમતી થવાનું પસંદ કરીએ. દેવગુરુ કૃપાથી ધર્મના પ્રભાવે જે કંઈ મળે તેમાં પૂર્ણ આનંદ માનનારા અમે જૈનો છીએ. ધાર્મિક દૃષ્ટિએ અમારી વિશિષ્ટ સાધના પદ્ધતિ હોવાથી અમારી ધાર્મિક સંસ્થાના વહીવટમાં કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ અવશ્ય છે. સામાજિક દૃષ્ટિએ પણ કેટલીક વિશિષ્ટતાઓ જૈનોમાં રહેવાની જ તેમજ તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ પણ અમારા ખીળ હિન્દુભાઈઓ કરતાં અમારી વિશિષ્ટતા છે એ પણ સ્વાભાવિક જ છે. ધાર્મિક દૃષ્ટિએ અમે જૈનો લગભગ હંમેશા અસ્પર્શખ્યામાં જોડે છીએ છતાં ભારતીય સંસ્કૃતિની દૃષ્ટિએ, સામાજિક દૃષ્ટિએ, રાજકીય દૃષ્ટિએ અને ભારતની રાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિએ પણ અમે હિન્દુઓ જ હતા, હિન્દુઓ જ છીએ હિન્દુઓ જ રહેવાના છીએ.

—: નિવેદક :-

શ્રી સંજેશ્વરજી તીર્થ, પીન-૩૮૪૨૪૬
વિ. સં. ૨૦૫૩ મહા સુદી ૫
મંગળવાર, તા. ૧૧-૨-૮૯

પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજય સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી પટ્ટાલકાર
પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજય મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય
પૂજ્ય ગુરુદેવ મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી મુનિ જંજીવિજય.

મે-જુન-૯૭]

[૧૧

ભાવનગર જૈન સંઘના ઉપક્રમે પૂ. આ. શ્રી દેવસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ આચાર્ય ભગવંતોની શુભ નિશ્રામાં

શ્રી કૃષ્ણનગર મધ્યે સામુદાયિક શાશ્વતી ઓળી તથા હાદાસાહેબ જૈન દેરાસર ખાતે ઉજવાયેલ શાસન પ્રભાવક અંજન શલાકા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

શ્રી ભાવનગર જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક તપાગચ્છ સંઘના ઉપક્રમે શાસનસમ્રાટ સમુદાયના ગચ્છાધિપતિ પ.પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ.આ.શ્રી વિજય હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ.આ.શ્રી વિજયપ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ વિશાળ સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોની શુભ નિશ્રામાં સંવત ૨૦૫૩ના ચૈત્ર સુદ ૭ થી ચૈત્ર સુદ ૧૫ સુધી શ્રી કૃષ્ણનગર મધ્યે શ્રીમતી વિજયા-લક્ષ્મીબેન રતિલાલ ગીરધરલાલ પરિવાર (જે. બી. યુ.પ.) તરફથી સામુદાયિક શાશ્વતી ઓળીની અનુપમ આરાધના કરાવવામાં આવેલ. લગભગ ૧૧૦૦ આરાધકોએ ઓળીની આરાધના ભાવપૂર્વક કરેલ. હાદાસાહેબ જૈન દેરાસર ખાતે ગત તા. ૨-૫-૯૭ થી તા. ૬-૫-૯૭ સુધી અંજનશલાકા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનું શાનદાર શાસન પ્રભાવક આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે અનુલક્ષીને વિવિધ કાર્યક્રમોનું આયોજન પણ કરવામાં આવેલ,

હાદાસાહેબ દેરાસરના વિશાળ પટાંગણમાં પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રી વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની શુભ પ્રેરણાથી બે નૂતન દેવકુલિકાઓ સંગેમરમરની બનાવવામાં આવેલ છે તૈયાર કરવામાં આવેલ આ સુરમ્ય દેવકુલિકાઓમાં પ્રભુજીની પ્રતિમાઓને બિરાજમાન કરાવવા માટે શ્રી ભાવનગર જૈન શ્વે. મૂ. પૂ. તપાસંઘની આગ્રહભરી વિનંતીને માન આપી શાસનસમ્રાટ સમુદાયના ગચ્છાધિપતિ પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ.સા., વિદ્વાન પૂ. આ. શ્રી વિજયહેમચંદ્ર-સૂરીશ્વરજી મ.સા. તથા પ્રવચનકાર પૂ.આ.શ્રી વિજયપ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ.સા. પોતાના વિશાળ પરિવાર સહ અત્રે પધારતા તેઓશ્રીની શુભ નિશ્રામાં નવ દિવસનો અંજનશલાકા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

વિધિવિધાન અર્થે અમદાવાદના કુશળ ક્રિયાકારક શ્રી સંજયભાઈ પાઈપવાળા તથા સ્થાનિક શુદ્ધ ક્રિયાકારક ભરતભાઈ શેઠ અને જસુભાઈની મંડળી પધારેલ.

પ્રભુજીના પાંચ કલ્યાણકોની ભવ્ય ઉજવણી સંગીતકાર બિનોદભાઈ રાગી દ્વારા કરાવવામાં આવેલ.

આ મહોત્સવમાં બે વિશિષ્ટ અનુષ્ઠાનો - એક પરમાત્મા સમક્ષ સ્તુતિ વૈભવનો કાર્યક્રમ તથા બીજો નવકાર મહામંત્રનો સામુદાયિક સંગીતમય જાપ વિશેષ આકર્ષણરૂપ બની રહ્યો. આ કાર્યક્રમનું સંચાલન મુખ્યથી આ પ્રસંગે ખાસ પધારેલ ધર્મેન્દ્રભાઈ તથા અમદાવાદથી પધારેલ દીપકભાઈ (બારડોલીવાળા) એ સફળતાપૂર્વક કરેલ.

પ્રસંગોપાત સાધમિકલક્ષિતનું પણ આયોજન કરવામાં આવેલ. આ પ્રસંગની સાથે ગામમાં આવેલ મોટા દેરાસરજીમાં નવનિર્મિત બે દેવકુલિકાઓમાં ત્રણ ગુરુમૂર્તિ તથા ત્રણ દેવીઓની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા, વિદ્યાનગરમાં પણ નવનિર્મિત દેવકુલિકામાં તપાગચ્છ સંરક્ષક શ્રી માણિકદ્રવીરની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા તથા ઉપાશ્રયનું ઉદ્ઘાટન, રૂપાણીમાં નવનિર્મિત ઉપશ્રવનનું ઉદ્ઘાટન પૂજ્ય

[અનુસંધાન પાના નંબર ૬૩ પર]

શ્રીયુત શાંતિલાલ જૈનનું દુઃખદ અવસાન

ભારતીય પ્રાચીન વિદ્યા સખાંધી પુસ્તકોની આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે પ્રખ્યાત મે. મોતીલાલ ખનારસીદાસ નામની દિલ્હી સ્થિત મુખ્ય કાર્યાલયવાળી પેઢીના અગ્રેસર તેમજ હરદ્વાર મુકામે આવેલ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ જૈન શ્વેતાંબર તીર્થના સંરક્ષક તેમજ ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ પદ્મશ્રી શાંતિલાલજી જૈન તા. ૧૩-૩-૯૭ ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે.

શ્રી શાંતિલાલ જૈન સંઘ-સમાજના એક કમંઠ નેતા, કમંથોગી, દાનવીર, સ્વભાવે સરલ, હસમુખ, આકર્ષક સુંદર વ્યક્તિત્વ તેમજ દૃઢ સંકલ્પવાળા વ્યક્તિ હતા. નિરાશી-માનીપણું તેમજ સરલતા તેમના જીવનમાં સાકાર થયેલ હતા. ઇર્ષા કે દ્રેષ ક્યારેય પણ તેમની પાસે ફરફી ન શક્યા. પ્રભુ પાસે તેમની હંમેશા પ્રાર્થના રહેતી કે સહુનું ભહુ થાઓ, દીન દુઃખીઓની સેવા માટે તેઓ હંમેશા તત્પર રહેતા. મહેમાનો, કલાકારો અને ખાસ કરીને વિદ્વાનોનો તેઓ ઘણો આદર કરતા હતા. વિતરાગ પ્રભુ મહાવીરસ્વામીના તેઓ અનન્ય ભક્ત હતા.

પદ્મવી કે મોલાનો તેમને લગીરે મોહ ન હતો. તેમ છતાં તેઓ અનેક સંસ્થાઓ સાથે જોડાયેલા રહ્યા અને નિઃસ્વાયે પછે માર્ગદર્શન આપતા રહ્યા. તેમના નિઃસ્વાયે સ્વભાવને કારણે તેઓ દરેક સંસ્થાના પૂજ્ય રહ્યા.

વલ્લભ સ્મારક તેમજ તેની બીજી સહયોગી સંસ્થાઓ સાથે તેઓ શરૂઆતથી જ જોડાયેલા રહ્યા, તેમજ તેના વિકાસમાં તેમનો સક્રિય ફાળો રહ્યો, તેમના પૂજ્ય પિતા તુલ્ય કાકા શ્રી સુંદરલાલજી તથા શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈના વિચારોને સાકાર કરવાના ઉદ્દેશથી તેમણે હરદ્વારમાં શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ જૈન શ્વેતાંબર તીર્થના નિર્માણ માટે ભગીરથ કાર્ય ઉપાડ્યું. આ પુણ્યશાળી કામમાં તેઓએ તન મન ધનથી સહકાર આપી સર્વપ્રયત્ન જમીન ખરીદી અને દેરાસર તથા ધર્મશાળાનું ખાતમૂહુર્ત કરાવ્યું. દેરાસરનું આંધકામ અધુરું થઈ ગયું છે અને છ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા ઇ.સ. ૧૯૯૫ના ફેબ્રુઆરી મહિનામાં પૂ. આચાર્ય શ્રી પદ્મસાગરસૂરિજી મ.સા. ના શુભ હસ્તે કરવામાં આવી. દેરાસરનું આંધકામ જૈન શિલ્પ સ્થાપત્ય મુજબ હજુ બે વર્ષ સુધી ચાલતું રહેશે. આ મહાન કાર્ય પાછળ પ્રેરણા તેમજ માર્ગદર્શન શ્રી શાંતિલાલજીનું રહ્યું.

જૈન સાહિત્યના પ્રકાશનમાં પણ તેમનો સવિશેષ ફાળો રહ્યો છે. પૂ. મુનિ શ્રી જંબુવિજયજી મહારાજ સાથેના વિશેષ સંપર્કને કારણે તેમની વિવિધ શોધખોળના પરીણામ સ્વરૂપ અનેકાનેક જૈન શાસ્ત્રો-સૂત્રોનું સદ્ગતે પ્રકાશન કરેલું છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિ તેમજ આધ્યાત્મિક સાહિત્યના પ્રકાશકના રૂપમાં મે. મોતીલાલ ખનારસીદાસની પેઢી માત્ર ભારતમાં જ નહીં, બલકે દુનિયાના ખૂણે ખૂણે પ્રસિદ્ધ છે. આ પેઢી ભારત તેમજ પ્રાચીન ભારતીય સંસ્કૃતિ તથા સાહિત્યની અણમોલ સેવા કરી છે.

મે-જુન-૬૭]

[૬૩]

સદ્ગત તરફથી થયેલા ૨૦૦૦ ઉપરાંતના પ્રકાશનોમાં વિશેષ ઉલ્લેખનીય છે 'એન્સાઇક્લો-પીડીયા ઓફ ઇન્ડિયન ફીલોસોફી' (૧૫ ભાગ), 'એન્શીયન્ટ ઇન્ડિયન ટ્રેડીસન એન્ડ માઇથોલોજી' (પુરાણોનો અનુવાદ) (૧૦૦ ભાગ) તથા 'ધી સેક્રેડ બુક્સ ઓફ ઇસ્ટ' (૫૦ ભાગ).

થોડા વર્ષો પહેલા તેમણે 'રામ ચરિત માનસ' ની આંતરરાષ્ટ્રીય આવૃત્તિનું પ્રકાશન કરીને પુરા વિશ્વમાં તેનો પ્રચાર કર્યો છે.

વિશ્વના અનેક પ્રકાશકો સાથે સખંધ બોડીને તેમણે પોતાના અંથોનું તેમની મારફત તથા તેમના અંથોનું પોતા તરફથી પ્રકાશન કરી-કરાવી ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાન તથા સંસ્કૃતિનો બહોળો પ્રચાર કર્યો છે. જ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં તેમના વિશેષ જ્ઞાનાના કારણે ઈ. સ. ૧૯૬૨માં તેમને ભારત સરકારે પદ્મશ્રીની પદવી આપી છે. તે ઉપરાંત અનેકાનેક સંસ્થાઓએ વિવિધ ઉપાધીથી તેમનું બહુમાન કરેલ છે.

[અનસંધાન પાના નંબર ૬૦ નું ચાહુ]

ગુરુમગવંતોની શુભ નિશ્રામાં શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી પેઢીના પ્રમુખ શ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તુરભાઈ તથા શહેરના અગ્રગણ્ય આગેવાનોની હાજરીમાં કરવામાં આવેલ. સ્થાનિક ભાવનગરના ખારદાનના અગ્રગણ્ય વેપારી શ્રી નવીનચંદ્રભાઈ જમનાદાસ ખારદાનવાળાએ પોતાના શત્રુજય દર્શન ખિલ્ડીગમાં ત્રીજે માંગે નિર્માણ કરાવેલ દેરાસરજીમાં પ્રભુજીની પ્રતિમાઓની પ્રતિષ્ઠા કરાવેલ. આ નિમિત્તે તેઓશ્રીએ સકલ સંઘનું સ્વામિવાત્સલ્ય રાખવા ઉપરાંત સકલ સંઘનું ડા. એક એકથી સંઘ પૂજન કરેલ. શ્રી ખાંતિલાલ કૃતેહચંદ શાહ તથા વનમાળીદાસ હડીચંદ શાહ તરફથી પણ સકલ શ્રીસંઘનું સ્વામિવાત્સલ્ય રાખવામાં આવ્યું હતું.

ભાવનગર જૈન તપાગચ્છ સંઘના હોદ્દારો પ્રમુખશ્રી મનમોહનભાઈ તંબોળી, શ્રી સૂર્યકાંતભાઈ ચાવાળા શ્રી ખાંતિભાઈ શાહ, શ્રી કિરીટભાઈ શાહ, શ્રી દીનુભાઈ શાહ તથા સંઘના કાર્યકરો ઉપરાંત સુખી ભાવિક આત્માઓએ આ પ્રસંગે તન-મન-ધનથી પોતાની અમૂલ્ય સેવાઓ અર્પી શાસનની પ્રભાવના વધારી છે.

સ્થાનિક પ્રાચીના મંડળ તથા શ્રેયસ મંડળે પણ સક્રિય જહેમત ઉઠાવી આ પ્રસંગને અનેરો ઓપ આપ્યો હતો.

આ પ્રસંગે શહેરની અન્ય સંસ્થાઓ જેવી કે અનાથાશ્રમ, બહેરા-મુંગા શાળા, અંધશાળા તથા જીવદયા અંગેની માનવતાની ભેરદાર પ્રવૃત્તિઓ આદરી માનવતાનું ઉદાહરણ પુરું પાડ્યું હતું.

આમ તા. ૨ થી ૬ મે દરમિયાન ભાવનગર શ્રીસંઘમાં ભક્તિભાવ અને શાસનપ્રભાવક વાતાવરણ ખડું થયું હતું.

૬૪]

[શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ]

જગતાં રે જો ?

—: લેખક :—

પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજયમહિમાપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. આ.

[ગાતાંકથી ચાલુ]

કરમને શરમ નહિ

આંખમાં તેજ નહિ હોય તો ચક્ષુની લેવાશે; પરંતુ અંતરનો અધારો હશે તો ભયંકરતા સંભાળશે. આંખે અધ હશે તો શરીરે ઇલા થશે; પણ જો હીલમાં અધારું હશે તો આત્માને કષ્ટ થશે. આંખે અધ માનવ ખાડાટેકરા સાથે અથડાય છે, પણ અંતરનો અધ આત્મા કામ અને મોહના ડુંગરો સાથે ભટકાય છે. અવિવેકી આત્મા આ કાર્યને ઓળખી શકે નહિ, જ્યારે વિવેકી આત્મા આ કાર્યથી દૂર રહે છે.

ઝાકળના ખિંદુમાં રૂપ તો કશુંય નથી, પણ વૃક્ષના પત્ર પર પડતા મોતી સમું ચમકે છે. પણ રહેજ પવનના કારણે પાંદડું હલતાં ખિંદુ ખરી પડે છે અને ધૂળમાં મળી જાય છે. જીવનનું પણ આવું જ છે. આજનું કુટકડું રૂપ કાળનો અપાટો લાગતાં નષ્ટ થઈ જશે. આંખ સામે દેખાતાં પદાર્થો એક સમય ચાલ્યા જશે. અથવા આપણે ભૂટી જઈશું, તો આવા ક્ષણપ્રાય: પદાર્થ પાછળ આવા અનાચારો શા માટે ?

જાળ તક તેરે પુણ્યકા, આયા નહિ કરાર;

તળ તક તેરા માફ હે, ગુના કરો હજાર.

સૂર્યના તેજમાં અધારું ન દેખાય, પણ સૂર્ય જતાં અધકાર પ્રસરી જાય છે. તેમ પુણ્યનો સિતારો ચમકતો હશે, તો આચરેલા અધારા-અનાચારો ઠંકાઈ જશે; જ્યાં પુણ્ય પરવારી ગયું કે જીવન

ક્યાંય અધારા ખુણામાં ફેંકાઈ જશે અને હતા ન હતા બની જવાશે.

કોઈ પણ કાર્યને અશક્ય નહિ માનનાર અતુલ પરાક્રમી નેપોલીયનને પણ અતે રખૂલવું પડ્યું હતું કે :- “Dust thou art to dust retunest was not spoken of soul but of the body” ધૂળમાંથી જન્મ્યા અને ધૂળમાં ચાલ્યા ગયા; પણ આ વાત આત્મા માટે નથી; પરંતુ દેહ માટે છે. અર્થાત્ આત્મા અજર અમર છે, પણ દેહ વિનાશી છે. આ દેહ પાછળ જીવનને ધૂળ જેવું બનાવી દીધું.

ધ્યારા મિત્રો! આથી વિચારો! કે શું આપણે જીવન ધૂળ જેવું બનાવવા આગ્રહ છીએ? ધૂળ જેવું ન બને, તે માટે અકાર્યથી સદાય દૂર રહો. આપણું જીવન અનાચારના આ કાર્યથી ધૂળ જેવું ન બની જાય. તે માટે સતત જાગતાં રહેવું જોઈએ. આવી જાગૃત દશા કેળવતા પ્રભુ મહાવીર દેવે શ્રી ગૌતમને ફરમાવ્યું હતું કે, :-

કુસંગો જહ ઓસવિદુષ થોવં ચિદ્ઠઠઠ ।

एवं मनुयाणं जीवियं, समयं गोयम ?

મા પમાયણ ॥ ? ॥

હાલના પત્રના અગ્રભાગ પર રહેલ ઝાકળનું ખિંદુ જેમ અલ્પ સમયમાં નાશ પામે છે, તેમ મનવનું જીવન અલ્પસ્થાથી છે. માટે હે! ગૌતમ! એક સમય માત્ર પણ ન પ્રમાદ કર ! પ્રમાદ એ ખુરી ચીજ છે. તેનાથી ચેતવા શ્રી ગૌતમસ્વામી

જેવા મહા વ્યક્તિને પણ સતત ચેતવણી આપે છે તો પછી આપણા જેવા સામાન્ય માનવે પ્રમાદથી બચવા કેટલા જાગૃત રહેવું જોઈએ !

પ્રમાદવશ માનવ ઇષ્ટ વસ્તુનો વિવેક ભૂલી જાય છે. દેહના ધર્મો કે દેહની માંગ સાધુ કે સંસારી બંનેને પોષવી પડે છે; પરંતુ તેના પર ચોગ્ય વિચાર પૂર્વક નિયમો બાંધવા કે મર્યાદા મુકવી તેનું નામ વિવેક. નિયમો કે મર્યાદા વિનાનું જીવન જીવવું તેનું નામ અવિવેક. વિવેક ન હોય તો પળે પળે પાપ બંધાય છે. નિયમ કે મર્યાદા પૂર્વક વર્તે તો અદ્ય પાપકર્મ બંધાય છે. વસ્તુમાં અશક્તિનું જોર વધી જતાં વિવેક બિસરી જવાય છે તથા ચીકણાં કર્મ બંધાય છે.

બંધક મુનિબરની રાજાએ ચામડી ઉતારાવી હતી. એ ચામડી કેમ ઉતારી ? તેમને પૂર્વભવના કોઠીબડાના ડ્રેગો રસપૂર્વક અને આસક્તિ ભાવથી બાંધ્યા હતા. તેથી આત્માને ગાઢ પાપથી સ્પર્શે હતો. જેને લઈને દેહની ચામડી ઉતારવાની ગાઢ વેદના ભોગવવી પડી.

પ્રભુ મહાશ્વેર દેવના કાને ખીલા ઠોકાણાં, કારણ શ્રવણ રસમાં આસક્તિ બની વિવેક ગુમાવી બેઠા. આમ પ્રમાદને વશ થઈ અવિવેકી દશામાં ભાનભુલી પૂર્વના ત્રિપૃષ્ઠના ભવમા શરયાપાલકના કાનમાં સીસાનો રસ રેડયો હતો. કરમ કોઈની શરમ નથી રાખતો.

આપણી નરવશતા :

વિજળી ઘરમાં કંઈ પણ તુકશાન થયું હોય, તો સરખું કરનાર પુરૂષ ખૂબ સાવચેત રહે છે. જરા પણ પ્રમાદ-બેદરકાર રહે તો કરન્ટ લાગતા ઢળી પડે છે. તેમ આપણું જીવન યંત્રવત્ છે. પ્રમાદમાં કે આસક્તિમાં પડ્યા તો ઢળ્યા જ સમજીએ. યંત્ર ચલાવતાં સાવચેત રહેવું પડે છે, તેમ આપણી પ્રવૃત્તિમાં નિયમો અને મર્યાદાઓ બતાવી છે.

“જયં ચરે જયં ચિદ્દે” જયણા-ઉપયોગ પૂર્વક ચાલો ? ઉપયોગ પૂર્વક બેસો ? આ રીતે ખાવામાં-પીવામાં બોલવામાં કે ઉઠવામાં મર્યાદાઓ મુકી છે. સુવામાં પણ “કુફકુહીપાયપસારવે” કુકડીની જેમ પગ સંકોચીને સુવો ! અર્થાત્ ઉઘમાં પણ બેદરકાર ન રહો ? પ્રમાદમાં પડવાથી કર્મ બંધાય અને કર્મયોગે કષ્ટ વેઠવા પડે છે.

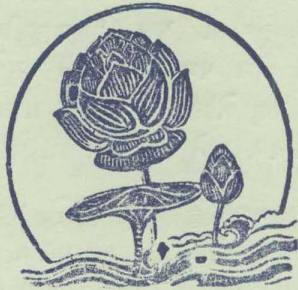
એક જાગીરદાર હતો. એને પલંગ પર પુખ્ત પાથરીને સુવાનો શોખ. આ પલંગ તૈયાર કરવાનું કામ તેની એક દાસી કરતી. એક વખત આ પલંગ પર સુવા દાસીનું દીલ લલચાયું. બે ઘડી માટે પલંગમાં પડી. પડતાં જ થાકને કારણે ઘસઘસાટ ઉઘી ગઈ. એવામાં જાગીરદાર આવ્યો. પલંગમાં દાસીને દેખતા આવેશમાં આવી ગયો. આવેશમાં દાસીને ચાબૂક લગાવ્યો. દાસી ચમકીને જાગી. જાગીરદારની ક્ષમા માગી, પરંતુ જાગીરદાર તો ચાબૂક લગાવે જ જતો હતો. એવામાં દાસી હસવા લાગી. જાગીરદારે આશ્ચર્યથી પૂછ્યું, માર પડતાં કેમ હસો છો ? દાસીએ કહ્યું. માલીક ! બે ઘડી આ પલંગમાં આજોટતા મારી આ દશા થઈ, તો આખી જિંદગી આ પલંગમાં સુનારની શી વલે થસે ? મારું તો આપના દશ પંદર ચાબૂકથી પતી ગયું : પરંતુ કર્મરાજ આપને કેટલા ચાબૂક લગાવશે ! આ વિચારમાં મને હસવું આવ્યું.

જાગીરદાર સમજું હતો. મનમાં વિચારે છે, કે મને સુખની કેવી આસક્તિ છે ! પ્રમાદ દશામાં પુખ્તોનો કેવો કચ્ચરધાણુ વાળું છું ! આનું પરિણામ ભાવિમાં કેવું સતાવશે ! ખરેખર ! દાસી ! તે મને સતમાર્ગ બતાવ્યો. આજથી આ પલંગ ન જોઈએ. જાગીરદાર ભૂમિ પર સુવા લાગ્યો અને પ્રતિદિન આસક્તિભાવ ઘટાડવા લાગ્યો.

(કર્મશઃ)

Shree Atmarand Prakash

Regd No. GBV. 31

સત્વની કસોટી

લોભક-ક્ષોભકાણાં ચેત્ સયોગઃ સ્યાદુપસ્થિતઃ ।
તદા ધૈર્યેણ રક્ષેન્ સ્વં સત્ત્વસ્યેદં પરીક્ષણમ્ ॥

卐

* લોભક કે ક્ષોભક વિષયોનો સંયોગ ઉપસ્થિત થાય ત્યારે અડગ દૈયથી પોતાનું રક્ષણ કરવું. સત્વની કસોટી એવા જ વખતે થાય છે.

卐

* When an occasion tempting or ruffing. happens to come, a person should protect himself with courage. This is the test of his manliness.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ખારંગેહટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.
મુદ્રક : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.